

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o primjeni Statuta Međunarodnoga kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnoga ratnog i humanitarnog prava

Vrijedi od 15. studenoga 2011.

Strojno pročišćen iz: NN 175/2003, NN 29/2004, NN 55/2011, NN 125/2011

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-primjeni-statuta-medjunarodnoga-kaznenog-suda-i-progonu-za-kaznena-djela-protiv-medjunarodnoga-ratnog-i-humanitarnog-prava/

Sadržaj

I. OPĆE ODREDBE	4
Predmet normiranja	4
Pojmovi koji se koriste u Zakonu	4
NADLEŽNOST ZA OBAVLJANJE POSLOVA SURADNJE I IZVRŠENJE ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	4
ZASTUPANJE PRED MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM	5
KOMUNIKACIJA S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM	5
PRIMJENA DOMAĆEG ZAKONODAVSTVA	5
PODACI OD VAŽNOSTI ZA OTKRIVANJE I PROGON KAZNENIH DJELA IZ ČLANKA 1. OVOGA ZAKONA TE PODACI OD POVIJESNOG ZNAČAJA	6
ZAŠTITA SVJEDOKA, ŽRTAVA I DRUGIH OSOBA	6
Žurnost postupanja	6
II. KAZNENI PROGON U REPUBLICI HRVATSKOJ	6
NADLEŽNOST HRVATSKIH SUDOVA I DRUGIH TIJELA	6
Primjena propisa o kaznenom postupku	7
NADLEŽNOST SUDOVA ZA VOĐENJE KAZNENOG POSTUPKA	7
Posebne odredbe o unutarnjem ustroju sudova	7
NADLEŽNOST DRŽAVNOG ODVJETNIKA	8
Ustroj policije	8
Primjena posebnih odredbi	9
III. PRIJAVA TUŽITELJU I POSTUPANJE POVODOM OBAVIJESTI TUŽITELJA	9
PRIJAVA TUŽITELJU	9
OBAVIJEST TUŽITELJA	9
POSTUPANJE DRŽAVNOG ODVJETNIKA I DRUGIH NADLEŽNIH DRŽAVNIH TIJE- LA	10
IV. PRAVNE POSLJEDICE POSTUPKA PRED MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM	10
Ne bis in idem	10
NEMOGUĆNOST ISTOVREMENOG POSTUPANJA	10
Nastavak postupka u Republici Hrvatskoj	11
V. SURADNJA S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM	11
NAČELA SURADNJE	11
NAZOČNOST PREDSTAVNIKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	12
ODGODA IZVRŠENJA ZAHTEVA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	12
OBAVLJANJE RADNJI NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE	12
Konzultacije	12
KORIŠTENJE DOKAZA MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA	12
VI. UHIĆENJE I PREDAJA OKRIVLJENIKA	13
Zahtjev za predaju okrivljenika	13
Stranke i obavezna obrana	13
UHIĆENJE	13

POSTUPAK PRED ISTRAŽNIM SUCEM	13
POSTUPAK PRED SUDSKIM VIJEĆEM	14
Ispitivanje okrivljenika	14
Dobrovoljna predaja	14
Odluka o zahtjevu za predaju	14
KONTROLA RJEŠENJA O PREDAJI	15
ŽALBA NA RJEŠENJE O PREDAJI	15
IZVRŠNOST RJEŠENJA	15
DOSTAVA RJEŠENJA	15
Predaja okrivljenika	16
VII. IZVRŠENJE PRESUDE I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	16
IZVRŠENJE PRESUDA I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	16
PRIHVAT OSUĐENIKA	16
VIII. SUDJELOVANJE REPUBLIKE HRVATSKE U RADU MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	16
SUDJELOVANJE U RADU SKUPŠTINE DRŽAVA STRANAKA I DRUGIH TIJELA SUDA	16
IZBORI I IMENOVANJA U MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU	16
FINANCIRANJE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	17
IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	17
PRIMJENA ODREDBI ZAKONA KOJE SE ODNOSU NA MEĐUNARODNI KAZNENI SUD	17
Primjena odredbi ovoga Zakona na kaznena djela iz Članka 1. ovoga Zakona. . .	17
PRIMJENA PROPISA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU I DOMAĆIH PROPISA U VEZI S NJIM	18
Stupanje na snagu ovoga Zakona	18
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	19

ZAKON

O PRIMJENI STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I PROGONU ZA KAZNENA DJELA PROTIV MEĐUNARODNOGA RATNOG I HUMANITARNOG PRAVA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet normiranja

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje primjena Statuta Međunarodnoga kaznenog suda koji je Republika Hrvatska ratificirala Zakonom o potvrđivanju Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda (»Narodne novine« - Međunarodni ugovori, br. 5/2001.), suradnja Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom te posebnosti progona za kaznena djela predviđena člankom 5. Statuta, kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz članka 156. - 168., 187., 187.a i 187.b Kaznenog zakonika (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 129/00., 51/01. i 111/03.), te druga kaznena djela iz nadležnosti međunarodnih kaznenih sudova, kao i progon za kaznena djela protiv međunarodnog pravosuđa.

Pojmovi koji se koriste u Zakonu

Članak 2.

U ovom se Zakonu koriste sljedeći pojmovi koji znače:

- Međunarodni kazneni sud: sud osnovan Statutom Međunarodnoga kaznenog suda donesen u Rimu, 17. srpnja 1998.,
- Statut: Statut Međunarodnoga kaznenog suda koji je Republika Hrvatska ratificirala Zakonom o potvrđivanju Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda,
- Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju: sud osnovan Rezolucijom 827. (1993) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda,
- Tužitelj: Tužitelj Međunarodnoga kaznenog suda predviđen člankom 42. Statuta.

NADLEŽNOST ZA OBAVLJANJE POSLOVA SURADNJE I IZVRŠENJE ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

Članak 3.

(1) Ako ovim Zakonom nije određeno drukčije, poslove suradnje i izvršenja odluka Međunarodnoga kaznenog suda provodi i koordinira Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada).

(2) Ako prema Ustavu i zakonu za obavljanje određenih poslova postoji isključiva nadležnost nekog državnog tijela ili ako je očito da će neko državno tijelo lakše obaviti određene poslove suradnje, Vlada će tom tijelu proslijediti zahtjev za suradnju, odnosno odluku Međunarodnoga kaznenog suda radi izvršenja.

(3) Nadležna državna tijela će postupajući u poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnoga kaznenog suda postupati žurno i bez odlaganja, te o tim poslovima izvijestiti Vladu. Zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda za obavljanjem određenih poslova suradnje može se odbiti samo iz razloga predviđenih Statutom (članak 93. stavak 3., članak 94. stavak 4. i članak 98. stavak 1. Statuta).

(4) Vlada može uredbom osnovati tijela za obavljanje poslova suradnje i izvršenja odluka iz svoje nadležnosti ili pojedine radnje u postupku suradnje ili izvršenja odluka poduzimati putem državnog odvjetništva.

(5) Stvarna i mjesna nadležnost sudova i drugih državnih tijela koja postupaju u poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnoga kaznenog suda određuje se prema pravilima koja vrijede za određivanje nadležnosti u kaznenom postupku, odnosno u drugom postupku u kojem se obavlja radnja, ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

ZASTUPANJE PRED MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

Članak 4.

Glavni državni odvjetnik ili druga osoba koja ima potrebna stručna znanja i iskustvo, prema odluci Vlade, zastupa Republiku Hrvatsku pred Međunarodnim kaznenim sudom radi zaštite prava i interesa Republike Hrvatske ili interesa državljana Republike Hrvatske.

KOMUNIKACIJA S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

Članak 5.

(1) Ako Vlada ne odluči drukčije, državna tijela komuniciraju s Međunarodnim kaznenim sudom putem Vlade na hrvatskom jeziku ili na jednom od službenih jezika Međunarodnoga kaznenog suda.

(2) Komunikacija Vlade i Međunarodnoga kaznenog suda odvija se diplomatskim putem. U slučaju hitnosti ili kada za to postoje drugi opravdani razlozi komunikacija se može odvijati i neposredno.

(3) Ako to nije u suprotnosti sa zakonom i svrhom postupanja prema stavku 1. i 2. ovoga članka, komunikacija u pogledu određenih pitanja može se ostvariti i putem Interpola, o čemu će se bez odlaganja izvijestiti Vlada.

(4) Vlada može u svakom slučaju tražiti da se komunikacija odvija na način predviđen stavkom 2. ovoga članka.

PRIMJENA DOMAĆEG ZAKONODAVSTVA

Članak 6.

(1) Državna tijela nadležna za postupanje u poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnoga kaznenog suda, radnje obavljaju na način propisan zakonom Republike Hrvatske.

(2) Zakon i drugi propis Republike Hrvatske koji se primjenjuje u obavljanju poslova suradnje tumačit će se i primjenjivati u skladu s pravnim poretom Republike Hrvatske a na način koji odgovara ciljevima i smislu Statuta Međunarodnoga kaznenog suda.

(3) Propisi o imunitetima i povlasticama predviđeni zakonom neće se primjenjivati u postupku za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona.

*PODACI OD VAŽNOSTI ZA OTKRIVANJE I PROGON KAZNENIH DJELA IZ ČLANKA
1. OVOGA ZAKONA TE PODACI OD POVIJESNOG ZNAČAJA*

Članak 7.

(1) Pravne i fizičke osobe dužne su nadležnim državnim tijelima dostaviti podatke, isprave, snimke i predmete od važnosti za otkrivanje i progon kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona.

(2) Osim toga, pravne i fizičke osobe dužne su dostaviti i odgovarajuće podatke, isprave, snimke i predmete od važnosti za utvrđivanje povijesne istine o ratu i ratnim stradanjima nadležnim ustanovama ili drugim institucijama koje se bave prikupljanjem povijesne građe o ratu i ratnim stradanjima.

(3) Ako zakonom nije određeno kojoj se ustanovi ili drugoj instituciji dostavljaju podaci, isprave, snimke i predmeti iz stavka 2. ovoga članka, Vlada može uredbom odrediti nadležnu ustanovu ili drugu instituciju.

ZAŠTITA SVJEDOKA, ŽRTAVA I DRUGIH OSOBA

Članak 8.

(1) U postupku protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona i tijekom obavljanja poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom primjenjivat će se najviši standardi zaštite i poštivanja dostojanstva svjedoka, žrtava i njihovih obitelji sukladno posebnom zakonu.

(2) U slučaju potrebe posebnu zaštitu uživaju suci, državni odvjetnici i druge osobe koje sudjeluju u postupku protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona i obavljanju poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom na način kako je to propisano za najviše dužnosnike u pravosuđu.

Žurnost postupanja

Članak 9.

Sudovi i druga državna tijela postupat će u postupku protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona i suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom s posebnom žurnošću, pazeći da time ne ugroze zakonitost i ispravnost postupanja.

II. KAZNENI PROGON U REPUBLICI HRVATSKOJ

NADLEŽNOST HRVATSKIH SUDOVA I DRUGIH TIJELA

Članak 10.

(1) Počinitelje kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona počinjenih u Republici Hrvatskoj, počinitelje koji su državljani Republike Hrvatske i počinitelje čije su žrtve državljani Republike Hrvatske progonit će se u Republici Hrvatskoj te će im suditi nadležni hrvatski sud.

(2) Osim počinitelja iz stavka 1. ovoga članka, u Republici Hrvatskoj progonit će se i drugi počinitelji kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona, bez obzira na mjesto počinjenja i državljanstvo počinitelja ako je počinitelj uhićen u Republici Hrvatskoj ili joj je izručen, a kazneni progon nije proveden pred Međunarodnim kaznenim sudom ili pred sudom druge države, ili ne postoje uvjeti da se počinitelju sudi pred Međunarodnim kaznenim sudom, sudom države u kojoj je kazneno djelo počinjeno, sudom države čiji je počinitelj državljanin ili drugim sudom koji je nadležan za suđenje i pred kojim se može očekivati provođenje pravična postupka.

(3) U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka ili ako je postupak proveden u drugoj državi suprotno međunarodno priznatim standardima pravičnog suđenja protiv počinitelja može se pokrenuti kazneni postupak uz odobrenje Glavnoga državnog odvjetnika.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka u Republici Hrvatskoj neće se poduzimati kazneni progon kada se postupak već vodi pred Međunarodnim kaznim sudom. U tom slučaju Republika Hrvatska će ustupiti kazneni progon Međunarodnom kaznenom sudu sukladno Statutu i ovom Zakonu.

Primjena propisa o kaznenom postupku

Članak 11.

Ako ovim Zakonom nije određeno drukčije, u kaznenom postupku protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku i drugi propisi koji se odnose na kazneni postupak.

NADLEŽNOST SUDOVA ZA VOĐENJE KAZNENOG POSTUPKA

Članak 12.

(1) Za vođenje kaznenih postupaka za kaznena djela navedena u članku 1. ovoga Zakona stvarno i mjesno su nadležni županijski sudovi u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu, osim ako ovim Zakonom nije propisano drugačije.

(2) Županijski sud u Osijeku mjesno je nadležan i za područja županijskih sudova u Slavonskom Brodu i Vukovaru. Županijski sud u Rijeci mjesno je nadležan i za područja županijskih sudova u Puli i Karlovcu. Županijski sud u Splitu mjesno je nadležan i za područja županijskih sudova u Dubrovniku, Šibeniku i Zadru. Županijski sud u Zagrebu mjesno je nadležan i za područja županijskih sudova u Bjelovaru, Sisku, Varaždinu i Velikoj Gorici.

(3) Sudovi iz stavka 1. ovoga članka nadležni su za suđenje i u slučaju sudioništva u kaznenom djelu iz članka 1. ovoga Zakona.

Posebne odredbe o unutarnjem ustroju sudova

Članak 13.

(1) U županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu istragu za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona provode posebni istražni odjeli. Istražni odjel čine suci koji se odlikuju iskustvom i izraženim sposobnostima za istraživanje najtežih i najsloženijih kaznenih djela, te diplomirani kriminalisti (članak 192. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku). Ako broj i složenost predmeta to dozvoljava, suci

posebnoga istražnog odjela mogu, prema odluci predsjednika suda, voditi istrage i u drugim predmetima.

(2) Vijeća županijskog suda pred kojim se provodi suđenje zbog kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona čine po tri suca iz redova sudaca koji se odlikuju iskustvom na radu u najsloženijim predmetima.

(3) Suce iz stavka 1. i 2. ovoga članka na vrijeme od četiri godine u istražni odjel, odnosno u grupu sudaca za suđenje osobama optuženim za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona raspoređuje predsjednik suda. Kriminaliste iz stavka 1. ovoga članka predsjednik suda raspoređuje na prijedlog voditelja istražnog odjela na vrijeme od četiri godine.

(4) U slučaju kada u mjesno nadležnom sudu nema dovoljan broj sudaca koji udovoljavaju kriterijima iz stavka 2. ovoga članka, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske može za potrebe suđenja u određenom predmetu odrediti suca drugoga županijskog suda.

NADLEŽNOST DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Članak 14.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske uz prethodno mišljenje kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje jednog od svojih zamjenika na dužnost Državnog odvjetnika za progon kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: Državni odvjetnik za progon ratnih zločina) na vrijeme od četiri godine.

(2) Državni odvjetnik za progon ratnih zločina koordinira i usmjerava kazneni progon počinitelja te rad nadležnih državnih odvjetnika i odjela nadležnog za ratne zločine Ministarstva unutarnjih poslova.

(3) Ako nije imenovan Državni odvjetnik za progon ratnih zločina poslove iz stavka 2. ovoga članka obavlja Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

(4) Državni odvjetnik za progon ratnih zločina može u svakom slučaju za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona sam poduzeti sve potrebne radnje koje poduzima državni odvjetnik prema Zakonu o kaznenom postupku.

(5) Nadležni državni odvjetnik usmjerava rad redarstvenih vlasti koje rade na predmetima koji prema ovom Zakonu spadaju u njegovu nadležnost.

Ustroj policije

Članak 15.

(1) U Ministarstvu unutarnjih poslova poslove otkrivanja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona i njihovih počinitelja te obavljanje poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom iz nadležnosti policije obavlja odjel nadležan za ratne zločine. Odjel se sastoji od policijskih službenika s odgovarajućim iskustvom u otkrivanju najtežih kaznenih djela.

(2) Policijski službenici odjela nadležnog za ratne zločine neposredno provode izvide i druge potrebne radnje te koordiniraju i usmjeravaju rad drugih redarstvenih vlasti koje rade na otkrivanju kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona i hvatanju počinitelja ili obavljanju poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom.

Primjena posebnih odredbi

Članak 16.

U otkrivanju i kaznenom progonu za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 76/09. i 116/10.) i to članci 36. – 47. u odnosu na ispitivanje sudionika kaznenog djela koji se ispituje kao svjedok.

Članak 16.a

Ukoliko za to postoje osobito važni razlozi, Glavni državni odvjetnik može na rad u državna odvjetništva nadležna za sudove iz članka 12. ovoga Zakona uputiti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika za rad na određenom predmetu ili na određeno vrijeme, ali ne duže od godinu dana.

Članak 16.b

Sveukupni rok trajanja istražnog zatvora za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona do podizanja optužnice može iznositi 12 mjeseci.

**III. PRIJAVA TUŽITELJU I POSTUPANJE POVODOM OBAVIJESTI
TUŽITELJA**

PRIJAVA TUŽITELJU

Članak 17.

(1) Kada državna tijela, pravne i fizičke osobe imaju saznanja da je počinjeno kazneno djelo iz nadležnosti Međunarodnoga kaznenog suda, bez obzira gdje je kazneno djelo počinjeno, a ne radi se o kaznenom djelu zbog kojega se već vodi postupak u Republici Hrvatskoj, pred Međunarodnim kaznenim sudom ili nadležnim sudom druge države, obavijestit će o tome nadležnoga državnog odvjetnika.

(2) Nadležni državni odvjetnik će, ako za to postoje uvjeti predviđeni Zakonom o kaznenom postupku, poduzeti potrebne mjere i pokrenuti kazneni progon.

(3) Ako se kazneni progon iz stvarnih ili pravnih razloga ne može poduzeti u Republici Hrvatskoj, Glavni državni odvjetnik će o tome obavijestiti Vladu koja može sukladno članku 14. Statuta izvijestiti Tužitelja.

OBAVIJEST TUŽITELJA

Članak 18.

(1) Kada Tužitelj obavijesti Republiku Hrvatsku da postoje razlozi da se pokrene istraga za kazneno djelo iz članka 5. Statuta i da bi nadležna tijela Republike Hrvatske mogla biti nadležna za poduzimanje kaznenog progona, Vlada će o tome izvijestiti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(2) Ako je obavijest iz stavka 1. ovoga članka dana kao povjerljiva, njen se sadržaj smatra službenom tajnom za sva državna tijela i osobe koje saznaju njen sadržaj.

POSTUPANJE DRŽAVNOG ODVJETNIKA I DRUGIH NADLEŽNIH DRŽAVNIH TIJELA

Članak 19.

(1) Po primitku obavijesti iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske te druga nadležna državna tijela žurno će, ako se u Republici Hrvatskoj već ne vodi postupak, sukladno zakonu, poduzeti mjere potrebne da ustanove postoji li osnovana sumnja da je određena osoba počinila kazneno djelo iz članka 5. Statuta te poduzeti potrebne izvide, te o poduzetom bez odlaganja izvijestiti Vladu.

(2) Vlada će izvijestiti Tužitelja u roku od mjesec dana od dana primitka obavijesti da li se u Republici Hrvatskoj provodi kazneni progon.

(3) Ako je u Republici Hrvatskoj započeo kazneni progon, Vlada može od Međunarodnoga kaznenog suda zatražiti da joj ustupi istragu.

(4) U slučaju ako Predraspravno vijeće Međunarodnoga kaznenog suda, unatoč spremnosti da se kazneni progon provede u Republici Hrvatskoj odobri istragu Tužitelja, Republika Hrvatska može, sukladno Statutu i Pravilima o postupku i dokazima, podnijeti žalbu.

(5) Glavni državni odvjetnik redovito će izvještavati Vladu o poduzetim radnjama i postupcima koji se vode, a ona će po potrebi ili na njegov zahtjev o tome obavijestiti Tužitelja.

**IV. PRAVNE POSLJEDICE POSTUPKA PRED MEĐUNARODNIM
KAZNENIM SUDOM**

Ne bis in idem

Članak 20.

(1) Okrivljeniku o čijoj je krivnji odlučio Međunarodni kazneni sud, ne može se za isto kazneno djelo suditi u Republici Hrvatskoj, niti se može izvršiti prijašnja domaća presuda koja se odnosi na isto kazneno djelo.

(2) Na zahtjev državnog odvjetnika ili okrivljenika kojemu je sudio Međunarodni kazneni sud, preinačit će se presuda suda u Republici Hrvatskoj za isto kazneno djelo, odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima o obnovi postupka.

NEMOGUĆNOST ISTOVREMENOG POSTUPANJA

Članak 21.

(1) Protiv istog okrivljenika ne može se za isto kazneno djelo voditi kazneni postupak u Republici Hrvatskoj istovremeno s postupkom pred Međunarodnim kaznenim sudom.

(2) U slučaju kada je protiv okrivljenika u tijeku postupak pred domaćim sudom, a Međunarodni kazneni sud protiv istog okrivljenika započne kazneni postupak zbog istoga kaznenog djela, postupak pred domaćim sudom će se prekinuti danom njegove predaje Međunarodnom kaznenom sudu, odnosno njegovim pojavljivanjem pred tim Sudom na drugi način.

(3) Nakon što Međunarodni kazneni sud započne postupak, neće se protiv okrivljenika za isto kazneno djelo pokretati postupak u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako je presuda suda u Republici Hrvatskoj postala pravomoćna, neće se izvršiti, a ako je izvršenje u tijeku, bit će prekinuto danom kada okrivljenik bude predan Međunarodnom kaznenom sudu, sukladno odredbama Statuta.

(5) Za vrijeme prekida postupka pred domaćim sudom ili prekida postupka izvršenja kazne ne teče zastara kao ni rokovi za poduzimanje pojedinih procesnih radnji.

Nastavak postupka u Republici Hrvatskoj

Članak 22.

(1) Kazneni postupak koji se vodio pred sudom u Republici Hrvatskoj, a prekinut je radi vođenja postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom, može se nastaviti pred nadležnim sudom Republike Hrvatske, ako Međunarodni kazneni sud nije svojom presudom odlučio o krivnji okrivljenika za jedno ili više kaznenih djela za koja se u Republici Hrvatskoj vodio kazneni postupak. U tom slučaju može se izvršiti pravomoćna presuda suda u Republici Hrvatskoj ili nastaviti izvršenje presude koje je prekinuto, kao i započeti kazneni progon u slučaju kada do njegova pokretanja nije došlo zbog toga što je postupak vođen pred Međunarodnim kaznenim sudom.

(2) Kada su presudom Međunarodnoga kaznenog suda obuhvaćena samo neka kaznena djela za koja postoji pravomoćna presuda suda u Republici Hrvatskoj, sud Republike Hrvatske izmijenit će presudu glede kazne, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima o obnovi postupka.

V. SURADNJA S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

NAČELA SURADNJE

Članak 23.

(1) Republika Hrvatska surađivat će u potpunosti s Međunarodnim kaznenim sudom sukladno članku 93. Statuta u istragama i kaznenom progonu kaznenih djela iz njegove nadležnosti postupajući na način predviđen člankom 3. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev za suradnjom koji uputi Međunarodni kazneni sud povjerljive je naravi i njegov se sadržaj može objaviti kada je otkrivanje potrebno radi njegova izvršenja ili iz drugih posebno važnih razloga.

(3) Sva državna tijela Republike Hrvatske u postupku suradnje postupati će žurno i u dobroj vjeri, vodeći se ciljevima Statuta i svrhom pojedine radnje koju provode.

(4) Nadležna državna tijela poduzet će i radnje koje Međunarodni kazneni sud nije posebno tražio ako je očito da je provođenje tih radnji nužno radi otkrivanja počinitelja i prikupljanja dokaza za postupak pred Međunarodnim kaznenim sudom.

NAZOČNOST PREDSTAVNIKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

Članak 24.

Predstavicima Međunarodnoga kaznenog suda može se na njihov zahtjev omogućiti nazočnost pri obavljanju radnji kojima se udovoljava zahtjevu za suradnju. Tom prilikom će im se omogućiti da postavljaju pitanja, daju prijedloge te, ako to ne bi štetno utjecalo na obavljanje radnje, snimaju njeno odvijanje uređajima za zvučno i optičko snimanje.

ODGODA IZVRŠENJA ZAHTJEVA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

Članak 25.

Vlada može odgoditi izvršenje zahtjeva za suradnjom zbog potreba kaznenog postupka koji se vodi u Republici Hrvatskoj ili prigovora dopuštenosti pokretanja ili vođenja postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom (članak 94. i 95. Statuta).

OBAVLJANJE RADNJI NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 26.

- (1) Međunarodni kazneni sud i Tužitelj mogu obavljati pojedine radnje na području Republike Hrvatske uz prethodnu suglasnost Vlade.
- (2) Međunarodni kazneni sud ne može prilikom obavljanja radnji iz stavka 1. ovoga članka koristiti prisilne mjere niti ograničavati ustavna prava građana.

Konzultacije

Članak 27.

U slučaju kada postoje stvarni ili pravni razlozi koji bi mogli spriječiti ili otežati izvršenje zahtjeva za suradnju, posebice oni navedeni u članku 97. Statuta, nadležno državno tijelo izvijestit će o tome bez odlaganja Vladu koja će se posavjetovati s Međunarodnim kaznenim sudom o načinu rješenja problema.

KORIŠTENJE DOKAZA MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA

Članak 28.

- (1) Postupci za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj provode se uz primjenu domaćega kaznenoga materijalnog i postupovnog prava.
- (2) Iznimno, državni odvjetnik na temelju dokaza pribavljenih od Međunarodnoga kaznenog suda može pred nadležnim sudom u Republici Hrvatskoj podići optužnicu bez provođenja istrage.
- (3) Dokazi koje su prikupila tijela Međunarodnoga kaznenog suda mogu se koristiti u kaznenom postupku u Republici Hrvatskoj pod uvjetima da su ti dokazi izvedeni na način predviđen Statutom i Pravilima o postupku i dokazima Međunarodnoga kaznenog suda i da se mogu koristiti pred tim Sudom. Postojanje ili nepostojanje činjenica koje se dokazuju tim dokazima hrvatski sud cijeni prema odredbama Zakona o kaznenom postupku.
- (4) Predstavicima Međunarodnoga kaznenog suda omogućit će se nazočnost postupku u svim njegovim stadijima te će im se pružiti svaka potrebna obavijest o tijeku postupka.

Članak 28.a

Odredbe članka o korištenju dokaza Međunarodnog kaznenog suda primjenjuju se na odgovarajući način i u slučaju ustupanja kaznenog progona ili dokaza od strane Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju.

VI. UHIĆENJE I PREDAJA OKRIVLJENIKA

Zahtjev za predaju okrivljenika

Članak 29.

- (1) Uhićenje i predaja okrivljenika obavlja se na temelju zahtjeva za predaju okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu i provodi se prema odredbama Statuta i ovoga Zakona.
- (2) Obrazloženi zahtjev za predaju okrivljenika Međunarodni kazneni sud zajedno s podacima potrebnim za utvrđenje istovjetnosti okrivljenika dostavlja Vladi koja ga prosljeđuje nadležnom državnom odvjetniku i, kada je to potrebno, policiji.
- (3) U postupku predaje na smislen će se način primjenjivati odgovarajuće odredbe Zakona o kaznenom postupku.

Stranke i obavezna obrana

Članak 30.

- (1) U postupku predaje stranke su okrivljenik – osoba čiju predaju traži Međunarodni kazneni sud i državni odvjetnik koji zastupa zahtjev za predaju.
- (2) Tijekom cijelog postupka predaje, okrivljenik mora imati branitelja.

UHIĆENJE

Članak 31.

- (1) Vlada će dostaviti policiji bez odlaganja uhiđbeni nalog Međunarodnog kaznenog suda.
- (2) Policija će, postupajući po zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda uhititi okrivljenika - osobu čije uhićenje i predaju ili privremeno uhićenje traži Međunarodni kazneni sud i bez odgode je odvesti pred istražnog suca suda nadležnog za provođenje postupka predaje. Ako je okrivljenik u bijegu, policija će poduzeti potrebne mjere iz svoje nadležnosti da se on pronađe i uhiti.
- (3) Ako je okrivljenik u bijegu, na prijedlog državnog odvjetnika istražni sudac, uz ostale mjere potrebne da se okrivljenik pronađe i uhiti, može protiv okrivljenika ili osobe iz članka 180. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku odrediti mjere iz članka 180. stavka 1. točke 1. - 4. toga Zakona.

POSTUPAK PRED ISTRAŽNIM SUCEM

Članak 32.

- (1) Nadležni istražni sudac ispitat će okrivljenika o predmetu te ako ustanovi da je riječ o osobi čije je uhićenje, privremeno uhićenje ili predaju zatražio Međunarodni kazneni sud, protiv njega će odrediti pritvor.

(2) Pritvor koji je odredio istražni sudac može trajati najdulje koliko i pritvor u istrazi sukladno članku 16. ovoga Zakona.

(3) Istražni će sudac, prilikom ispitivanja ustanoviti želi li se okrivljenik predati Međunarodnom kaznenom sudu i bez provođenja postupka predaje. U tom će se slučaju sastaviti posebna isprava u kojoj potvrđuje da se želi predati Međunarodnom kaznenom sudu bez provođenja postupka predaje i da se odriče svih pravnih lijekova koji se mogu koristiti u tom postupku. U tom će slučaju istražni sudac odlučiti o potrebi pritvora sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku.

(4) Iznimno, okrivljenik i prije uhićenja može pred nadležnim državnim odvjetnikom dati izjavu, o čemu će se sastaviti isprava iz stavka 3. ovoga članka, da se dobrovoljno želi predati Međunarodnom kaznenom sudu i bez provođenja postupka predaje. U tom slučaju državni odvjetnik može od istražnog suca tražiti da se protiv okrivljenika odredi pritvor sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku.

(5) Izjava iz stavka 3. i 4. ovoga članka ne može se opozvati.

POSTUPAK PRED SUDSKIM VIJEĆEM

Članak 33.

(1) Za odlučivanje o predaji okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu nadležni su županijski sudovi u Osijeku, Rijeci i Splitu i Zagrebu.

(2) O predaji odlučuje vijeće iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona.

Ispitivanje okrivljenika

Članak 34.

U postupku odlučivanja o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda za predaju okrivljenika, sud će upoznati okrivljenika sa zahtjevom i optužbama koje mu se stavljaju na teret, ispitati ga o djelima koja mu se stavljaju na teret te o drugim okolnostima važnim za odlučivanje o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda.

Dobrovoljna predaja

Članak 35.

(1) Tijekom postupka okrivljenik može na zapisnik dati izjavu da se želi dobrovoljno predati Međunarodnom kaznenom sudu i da se odriče svih pravnih lijekova u postupku predaje. Takva se izjava ne može opozvati.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, sud će donijeti rješenje kojim obustavlja postupak za predaju, te će rješenjem odrediti pritvor protiv okrivljenika i o tome obavijestiti nadležno tijelo Ministarstva unutarnjih poslova radi provedbe predaje.

Odluka o zahtjevu za predaju

Članak 36.

(1) Vijeće će donijeti rješenje kojim udovoljava zahtjevu za predaju okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu ako utvrdi da se zahtjev odnosi na osobu protiv koje se vodi postupak za predaju i da se radi o kaznenom djelu za koje je Međuna-

rodni kazneni sud nadležan prema Statutu, a ne postoje zapreke za predaju prema Statutu Međunarodnoga kaznenog suda.

(2) U suprotnom, vijeće će rješenjem odbiti zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda. Nakon što je zahtjev za predajom pravomoćno odbijen, postupak predaje može se obnoviti

smislenom primjenom odredbi Zakona o kaznenom postupku o obnovi postupka ili na temelju novog zahtjeva Međunarodnoga kaznenog suda.

(3) Nakon donošenja rješenja o predaji, pritvor može trajati do same predaje.

KONTROLA RJEŠENJA O PREDAJI

Članak 37.

Rješenje kojim se zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda za predaju okrivljenika odbija, po službenoj se dužnosti zajedno sa spisom predmeta dostavlja Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji u vijeću od pet sudaca razmatra zahtjev i prvostupnijsko rješenje te svojim rješenjem potvrđuje, ukida ili preinačuje rješenje županijskog suda.

ŽALBA NA RJEŠENJE O PREDAJI

Članak 38.

(1) Na rješenje županijskog suda kojim se udovoljava zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se preda okrivljenik, državni odvjetnik, okrivljenik i njegov branitelj imaju pravo žalbe u roku od osam dana. Žalba zadržava izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske u vijeću od pet sudaca.

(2) Na postupak odlučivanja vijeća Vrhovnoga suda Republike Hrvatske o žalbi iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na odlučivanje o žalbi na presudu.

IZVRŠNOST RJEŠENJA

Članak 39.

(1) Pravomoćno sudsko rješenje kojim se dopušta predaja okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu konačno je.

(2) Protiv pravomoćnoga sudskog rješenja kojim se dopušta predaja okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu može se podnijeti ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

(3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa može privremeno odgoditi predaju okrivljenika zbog bolesti okrivljenika ili drugog naročito opravdanog razloga.

DOSTAVA RJEŠENJA

Članak 40.

Pravomoćno i izvršno rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se okrivljenik preda dostavlja se putem ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa Vladi koja ga prosljeđuje Međunarodnom kaznenom sudu. Rješenje će se dostaviti i nadležnom tijelu Ministarstva unutarnjih poslova radi izvršenja.

Predaja okrivljenika

Članak 41.

Predaju okrivljenika na temelju izjave o dobrovoljnoj predaji ili na temelju pravomoćnog i konačnog rješenja o predaji obavlja Ministarstvo unutarnjih poslova.

VII. IZVRŠENJE PRESUDE I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

IZVRŠENJE PRESUDA I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

Članak 42.

(1) Republika Hrvatska izvršit će presudu i drugu odluku Međunarodnoga kaznenog suda primjenjujući Statut i druge propise Međunarodnoga kaznenog suda, te odgovarajuće odredbe domaćeg prava.

(2) Republika Hrvatska izvijestit će bez odlaganja Međunarodni kazneni sud o stvarnim ili pravnim razlozima koji onemogućavaju ili ograničavaju izvršenje presude ili druge odluke te se posavjetovati sa Sudom o načinu daljnjeg postupanja.

PRIHVAT OSUĐENIKA

Članak 43.

Republika Hrvatska prihvatit će na izdržavanje kazne osuđenike sukladno posebnom sporazumu koji se zaključuje za svaki slučaj posebno.

VIII. SUDJELOVANJE REPUBLIKE HRVATSKE U RADU MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

SUDJELOVANJE U RADU SKUPŠTINE DRŽAVA STRANAKA I DRUGIH TIJELA SUDA

Članak 44.

(1) Predstavnik Republike Hrvatske u Skupštini država stranaka određuje Vlada.

(2) Uz predstavnika iz stavka 1. ovoga članka u radu Skupštine mogu sudjelovati jedan ili više zamjenika predstavnika te stručnjaci za međunarodno kazneno pravo.

(3) Vlada će osigurati, sukladno Statutu i drugim aktima Međunarodnoga kaznenog suda odgovarajuće sudjelovanje predstavnika Republike Hrvatske u radu drugih tijela Međunarodnoga kaznenog suda.

IZBORI I IMENOVANJA U MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU

Članak 45.

(1) U postupku za izbor ili imenovanje sudaca ili drugih dužnosnika ili namještenika Suda, Vlada će, ako se izbor ili imenovanje obavlja na prijedlog država članica i ako smatra da Republika Hrvatska treba predložiti kandidata, javnim oglasom pozvati osobe koje ispunjavaju uvjete da se u određenom roku prijave na oglas.

(2) Oglasom će Vlada, ako to smatra primjerenim, izvijestiti i o predstojećem izboru ili imenovanju u Međunarodnom kaznenom sudu i u slučaju kada se kandidati sami neposredno prijavljuju Međunarodnom kaznenom sudu.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Vlada će provesti postupak na način da se osigura njegova transparentnost, mogućnost izjašnjavanja vladinih i nevladinih stručnih i humanitarnih tijela i organizacija kao i primjena najviših stručnih i moralnih kriterija.

(4) U slučaju kada je Statutom ili drugim aktom Suda predviđen poseban postupak za izbor ili imenovanje, Vlada će provesti postupak na taj način, smisleno primjenjujući odgovarajuće odredbe domaćeg prava.

FINANCIRANJE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA

Članak 46.

(1) Republika Hrvatska sredstva za financiranje Međunarodnoga kaznenog suda osigurava u svom proračunu prema odredbama Statuta i drugih općih akata Međunarodnoga kaznenog suda.

(2) Troškove pravne pomoći i suradnje Republike Hrvatske i Međunarodnoga kaznenog suda podmirit će svaka od strana sukladno članku 100. Statuta.

(3) O izvršavanju financijskih obveza prema Međunarodnom kaznenom sudu brine Vlada.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

PRIMJENA ODREDBI ZAKONA KOJE SE ODNOSI NA MEĐUNARODNI KAZNENI SUD

Članak 47.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na Međunarodni kazneni sud i suradnju s njim te na uhićenje i predaju okrivljenika primjenjuju se u odnosu na kaznena djela iz članka 5. Statuta počinjena nakon stupanja Statuta na snagu (1. srpanj 2002.).

Primjena odredbi ovoga Zakona na kaznena djela iz Članka 1. ovoga Zakona

Članak 48.

(1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na otkrivanje i progon kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj i ustroj državnih tijela (članak 7. - 16.) primjenjuju se od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, bez obzira kada je kazneno djelo počinjeno i je li već započeo kazneni postupak pred nadležnim sudom.

(2) Ako je na dan stupanja na snagu ovoga Zakona započela istraga, ona će se dovršiti prema odredbama Zakona o kaznenom postupku.

(3) Ako na dan stupanja na snagu ovoga Zakona glavna rasprava nije započela ili je viši sud povodom pravnog lijeka ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje, glavna će se rasprava, a i daljnji postupak provesti

prema odredbama ovoga Zakona i to pred sudovima nadležnim i sastavljenim
prema ovom Zakonu.

*PRIMJENA PROPISA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU
JUGOSLAVIJU I DOMAĆIH PROPISA U VEZI S NJIM*

Članak 49.

(1) Stupanje na snagu ovoga Zakona nema utjecaja na primjenu propisa međunarodnog prava koji se odnose na rad Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, Ustavnog zakona o suradnji Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom i na njemu utemeljenih propisa.

(2) Odredba članka 28. ovoga Zakona primijenit će se i u odnosu na Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju.

Stupanje na snagu ovoga Zakona

Članak 50.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj
55/2011

Članak 6.

Odredba članka o korištenju dokaza Međunarodnog kaznenog suda primjenjuje se na odgovarajući način i u slučaju ustupanja kaznenog progona ili dokaza od strane Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na ovu se odredbu odnosi članak 4. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 125/2011, koji glasi:

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (»Narodne novine«, br. 55/11.) članci 6. i 7. brišu se.

Članak 7.

(1) Kaznene postupke pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će sudovi koji su nadležni po odredbama Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. i 115/06.), osim ako što drugo nije određeno ovim Zakonom.

(2) Na obrazloženi prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske može odobriti da se vođenje postupka, kada je to primjereno okolnostima kaznenog djela i potrebama vođenja postupka, premjesti na sud iz članka 1. ovoga Zakona.«.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na ovu se odredbu odnosi članak 4. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 125/2011, koji glasi:

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (»Narodne novine«, br. 55/11.) članci 6. i 7. brišu se.

Članak 8.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj
125/2011

Članak 3.

(1) Ako je u kaznenom predmetu u kojem je postupak započeo prije stupanja na snagu ovoga Zakona glavna rasprava u tijeku, postupak će se nastaviti pred županijskim sudovima koji su nadležni po odredbama Zakona o kaznenom postupku, osim ako što drugo nije određeno ovim Zakonom.

(2) Ako je presuda za kazneno djelo iz članka 1. Zakona o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (»Narodne novine«, br. 175/03., 29/04. i 55/11.) povodom pravnog lijeka ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak, postupak će se nastaviti pred sudom iz članka 1. ovog Zakona.

(3) Na obrazloženi prijedlog predsjednika županijskog suda iz članka 1. ovoga Zakona ili Glavnog državnog odvjetnika Vrhovni sud Republike Hrvatske može odrediti da se ponovno suđenje održi pred županijskim sudom koji je donio prvostupanjsku presudu, ako su odlučne činjenice u prvostupanjskoj presudi pravilno utvrđene, a presuda je ukinuta zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i očito je da će se tako lakše provesti postupak.

(4) Na obrazloženi prijedlog Glavnog državnog odvjetnika, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske može odobriti da se vođenje postupka, kada je to primjereno okolnostima kaznenog djela i potrebama vođenja postupka, premjesti na sud iz članka 1. ovoga Zakona.

Članak 4.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (»Narodne novine«, br. 55/11.) članci 6. i 7. brišu se.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.